



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 92. Hamptonianum Colloquium inter Angliæ Episcopos & Presbyterianos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII. ut gratia in ipsa conditione importetur
 A. C. 1604. His agitatis, solutaque Congregationis
 die septima Decembris in Conventu sexagesimo quarto Consultores cœniverunt
 esse, persistendum in sententia, quod in
 sit in Deo ante decretum absolutum suæ luntatis, certa & infallibilis cognitio
 turorum contingentium dependentium a libera, qualem Molina Deo tribuit p
 scientiam medium.

§. XCII.
Hamptonianum Colloquium inter Angliæ Episcopos & Presbyterianos.

Nichol. Def. Jam anno reparatæ Salutis millesimo
Eccl. Angl. sexcentesimo primo ad sponda pag. 15.
Toyras hist. fidia inter Puritanos & Episcopales
d' Angl. l. 18. blicum indicebatur colloquium, quo
Vid. supra & hoc anno in Hamptoniana Aula
Lib. decima quarta Januarii celebratum est.
CLXXXV. Intererat Witogiftus Cantuariensis
§. LVII. chiepiscopus præter octo alias Episcopos, & totidem Decanos & Doctorum aliquot, qui Episcopaliumpartes tuebantur: ex adverso propterea Puritanorum comparuere Joannes Raynoldus & Thomas Sparcius ex Academia Ooniensi Theologiæ Doctores, necnon ex Universitate Cantabrigiensi: Chaterius, & Cneustubustius Liberalium

tium Magistri. Simul ac colloquio da- Sæc. XVII.
tum esset initium, mox Jacobus Rex A.C. 1604.
Episcopos ad se accersiri jussit, ac post
concessum deliberandi tempus ex eis
scilicetabatur, quisnam esset Ecclesiæ
suæ status? his autem omnia bene com-
posita esse reponentibus, Rex non sine
animi commotione eisdem introductas
novitates, excitatasque turbas expo-
babat: Ad hæc Episcopi in genua pro-
voluti impensè rogabant, ut nihil im-
mutari permetteret, ne Catholici æque
ac Puritani sese justam ipsis insultandi
anfam habere existimarent, perinde ac si
illos ad eorum sectam cultumque vi co-
gere coacti fuissent, in quibus jam ipsi
met se hallucinatos fuisse faterentur.
Nihilominus Rex, qui solus ipse singu-
lis pene tacentibus Theologis per quin-
que ferme horas disputabat, Episcopis
manifestum fecit, quod juxta Christia-
norum Principum exemplar Regni sui
auspicia stabiendi Religionis capit-
bus consecrare intentus esset, huncque
in finem tam Episcopos, quam Puriti-
anos convocarit, ut restaurata Eccle-
siæ disciplina tandem scandalosæ inter
eos dissensiones dirimerentur, & cor-
ruptelæ in Ecclesiis inventæ tollerentur:
de cetero autem Ecclesiæ regimen, ut-
pote optimum atque a Deo approbatum,
uti sperare fas esset, nullatenus immu-

Hijl. Eccles. Tom. LIII. Ff tare

Sæc. XVII. tare velit, sed duntaxat eorum quæ
A.C. 1604. las excipere, ac discutere, necnon futuris contentionibus somitem præcepit intendat, ac propterea cuncti libere in proponerent gravamina: His dictis man Raynoldus Puritanorum nomine ha exposuit: dogma atque fidei artic Ecclesiæ Anglicanæ in aliquibus fr obscuri, in aliis vero manci atque in perfecti: postea sigillatim hosce articulos proponens Regi supplicabat, quatenus adeo clare, ut omnis ambigualis locus præcluderetur, hos exponi, illos autem suppleri juberet: Ergo inter utriusque partis Theologos mox accedit oritur verborum contentio, ac mutua disceptatio, quam Rex sæpiissime interrumpens ad Ministrorum argumentum partim rationibus, partim auctoritatibus minarumque vi respondit, singulasque Puritanorum cavillationes contra Ecclesiam Anglicanam allatas evertit: Et vero, cum præter omnem exspectationem Regem contra ipsos insurrexisserent, velut pisces obmutuere, si fatisfactum esse fingentes: Tum vero Rex eisdem magnam exprobabat temeritatem, qua ei ob ejusmodi nugas molesti esse haud dubitassen: his dictis ab eis postulabat, ut quæ circa Ecclesiæ Regimen externumque cultum propponenda haberent, in hoc consensu proferrent:

ferrent: tremula igitur voce exponunt, **Sæc.** XVII.
I. quod Ecclesiis Ministri nec docti nec **A. C. 1604.**
tanto muneri idonei præficerentur, non
sine magno populi damno, II. *liber Pre-*
cum communium seu liturgia Ecclesiæ An-
glicanæ ipsis ab Episcopis vi obtrudere-
tur, cum tamen in hisce precibus non
paucâ continerentur, quæ salva con-
scientia approbare haud possent. III. Cle-
rus per Deputatos, qui sibi per summum
nefas supremam Regis potestatem in
Sacra arrogant, Laicorum censuræ
subjiceretur. IV. Tollendus esset usus
signi Crucis in administratione Baptis-
mi, item annulus in Matrimonio cum
certis ritibus, necnon *Alba*, qua Mi-
nistri induti Officio funguntur, plures-
que aliæ res superstitionem redolentes.
Rursus circa hos articulos utrinque acri-
ter disceptatum, ac ipsem Rex ad
cuncta Puritanorum objecta respondit,
quoniam Episcopis loquendi tempus super-
esset: Hæc agendi ratio, quam Rex
tenebat, tam grata Episcopis, eorum-
que fautoribus accidit, ut supremus
Regni Cancellarius hanc Regi suo adu-
landi occasionem haud prætermitten-
dam ratus exclamaret, quod *Sacerdo-*
talis dignitas Regiæ Majestati sit annexa
hucusque crediderit, nunc autem de hoc
articulo convincatur ob dociissimos Regiæ suæ
Majestatis sermones: Witogiftus quoque

Ff 2

Can-

Sæc. XVII. Cantuariensis Archiepiscopus adulatio
A. C. 1604. nis studio inferior haberi nolens, quo
Spiritus Sanctus ex Regis ore locutus
esset, afferebat. Cessante deum in
falsa hac adulantium vociferatione Rex
soluto confessu Episcopis æque ac Pur
itanorum Ministris præcepit, ut ter
post die ad eandem reverterentur aulam

§. XCIII.

*Hujus colloquii continuatio atque
successus.*

Thoyras
Rapin l. c.
Wilson. Rog. eidem Liturgiæ Anglicanæ expositi
Coke p. 7. Die igitur decima octava Januarii pri
foli Episcopi ad Regem accerit
nem porrigunt, atque ad propositis
quæstiones de excommunicatione, iu
ramento, Deputatorum Curia, & libri
precum communium eidem satisfaciunt
postea Jacobus Rex Puritanis ad eam
jussis scriptum ab Episcopis oblatum pre
legi mandat: Ad hæc Ministri, si re
clamare vellent, se oleum operamque
perdituros rati, omnino obmutuerunt
dntaxat eorum paucis sua dubia jam
satis esse eliquata afferentibus. Adeo
nempe ad fortunæ flatum volubilis est
eorum animus, qui sectam profiteruntur,
quam ipsimet dntaxat tamdiu veram
esse credunt, quamdiu ea privatis eorum
commodis deservit. His ita paratis

Rex